

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoP/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123202205
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Morozová Nemcová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8123202205.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Morozovej Nemcovej a členov senátu JUDr. Ingrid Kalinákovej a JUDr. Zuzany Biščákovej v právnej veci manželky - navrhovateľky W. R. J., rod. N., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom XXX XX B., U. W. Č. XXXX/XX, zastúpenej v konaní JUDr. Martinom Kirňakom, advokátom so sídlom v Prešove, Vajanského 43, 080 01 Prešov a odporcu R. O. J., nar. X.X.XXXX, trvale Z. XXX XX B., U. W. Č. XXXX/XX, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom Y. J., nar. X.XX.XXXX a mal. R. J., nar. XX.X.XXXX, obaja trvale bytom XXX XX B., W. Č. XXXX/XX, v konaní zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny B., o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 27P/56/2023 - 173 zo dňa 25. októbra 2023, takto

rozhodol:

- Potvrďuje rozsudok.
- Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Predmetom konania je rozvod manželstva a úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva na čas po rozvode. Návrh na rozvod manželstva podala manželka, ktorá uviedla dôvody, ktoré sú predmetom rozsudku súdu prvej inštancie.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len ako „súd“) napadnutým rozsudkom pod č. k. 27P/56/2023 - 173 dňa 25. októbra 2023 rozhodol tak, že:

„I. r o z v á d z a manželstvo účastníkov W. R. J., rod. N., nar. XX.X.XXXX a R. O. J., nar. X.X.XXXX uzavreté dňa XX.X.XXXX a zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu B., zväzok XX ročník XXXX strana XXX pod por. číslom XXX,

II. z v e r u j e mal. Y. J., nar. X.XX.XXXX a mal. R. J., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky. Obaja rodičia sú o p r á v n e n í a p o v i n n í mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok.

III. o t e c j e p o v i n n ý prispievať na výživu mal. Y. sumou 180 Eur mesačne a mal. R. sumou 170 Eur mesačne, ktoré bude poukazovať k rukám matky, vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva opakovane do budúca,

IV. styk otca s mal. deťmi sa neupravuje,

V. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

3. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil citáciou príslušných ustanovení Zákona o rodine, konkrétne § 23 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ako aj § 24 ods. 1, ods. 2, ods. 5, ods. 6 a § 25 ods. 1 a ods. 2, § 43 ods. 1, § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 75 ods. 1, ods. 2, § 76 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 a § 77 ods. 1 a ods. 2. Zároveň rozhodol súd prvej inštancie o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP.

4. Súd na základe vykonaného dokazovania manželstvo účastníkov konania rozviedol, pričom mal preukázané, že manželstvo je hlboko narušené, manželia spolu nekomunikujú okrem nevyhnutných riešení ohľadom maloletých detí, približne rok spolu intímne nežijú, aj keď zdieľajú spoločnú domácnosť. Manžel s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí, poukazuje na to, že manželstvo nie je tak hlboko rozvrátené ako to charakterizuje manželka.

Súd na čas po rozvode manželstva zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti matky, pričom zaviazal otca na úhradu výživného, a to na maloletého Y. sumou 180 eur a na maloletú R. sumou 170 eur, pritom styk otca s maloletými deťmi neupravil vzhľadom k tej skutočnosti, že naďalej žijú v spoločnej domácnosti.

Pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti vychádzal súd z oprávnených záujmov maloletých detí, príjmových možností a schopností otca, ako aj miery ako sa otec podieľa na osobnej starostlivosti o maloleté deti. Súd zároveň v predmetnom konaní aplikoval doporučujúcu tabuľku Ministerstva spravodlivosti ČR pre určenie výšky výživného, kde pri veku maloletých detí dvanásť a jedenásť rokov ako žiakov druhého stupňa je doporučená výška výživného pri dvoch vyživovacích povinnostiach 16 % z príjmu povinného rodiča. Matka sa o deti osobne stará, pracuje vo firme N., s.r.o. s priemernou čistou mzdou 2 813 eur. Otec maloletých detí a manžel navrhovateľky toho času poberá čistú mzdu za obdobie október 2022 až apríl 2023 v priemernej výške 141,90 eur. Podľa daňového priznania je živnostníkom a za rok 2022 boli zistené jeho príjmy vo výške 21 965,04 eur, pričom výdavky boli vo výške 23 316,89 eur. Z podnikateľského účtu manžela bolo zistené, že v mesiaci apríl 2023 bola suma príjmov vo výške 2 306,66 eur, za mesiac marec 2023 vo výške 2 764,40 eur a za mesiac február 2023 vo výške 1 133 eur, v mesiac január 2023 vo výške 2 891 eur. Manžel aktuálne na výživu maloletých detí neprispieva, avšak na základe vyjadrenia manželky deti vozí autom na krúžky, dáva im vreckové, to znamená, že prispieva sumou okolo 150 eur mesačne.

Zároveň súd prvej inštancie posúdil náklady na maloletého Y., ktorý navštevuje siedmy ročník základnej školy a maloletú R., ktorá navštevuje šiesty ročník základnej školy. Maloletý Y. hrá hádzanú a maloletá R. navštevuje tanečný krúžok GRIMMY, pričom obidvaja nosia okuliare, čo priemerne mesačne vychádza na 15 eur a na voľnočasové aktivity na každého okolo 30 eur mesačne, na oblečenie približne 45 až 50 eur a na vreckové okolo 50 eur mesačne.

Styk otca s maloletými deťmi neupravil, pričom matka maloletých detí poukázala aj v návrhu na to, že v súčasnej dobe žijú v spoločnej domácnosti a matka preto nežiadala úpravu styku otca s maloletými deťmi.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 zákona č. 161/2015 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

III. Obsah odvolania otca maloletých detí

6. V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie otec maloletých detí, ktorý v dôvodoch odvolania argumentoval tým, že podáva odvolanie proti výrokom I. až IV. predmetného rozsudku a je toho názoru, že vzťahy medzi ním a navrhovateľkou nie sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, aby manželstvo nemohlo plniť svoj spoločenský účel, pričom sa stará o výchovu maloletých detí.

Odporca je toho názoru, že za tým všetkým je len ekonomická nerovnosť, kedy navrhovateľka absolútne nekomunikovala s odporcom svojej majetkové pomery, finančné pomery a poukázal zároveň na to, že pokiaľ firma prosperovala tak bolo všetko v poriadku, chodili na dovolenky a spoločne hospodárili. Zároveň poukázal na to, že manželke ešte pred uzavretím manželstva poskytol sumu 300 000 korún na zakúpenie bytu.

Odporca navrhoval s poukazom na svoje aktuálne majetkové pomery, aby bola stanovená spoločná osobná starostlivosť o maloleté deti, pričom poukázal na to, že ešte stále žijú v spoločnej domácnosti. Pokiaľ mu bolo stanovené výživné v sume 350 eur, pričom jeho mesačný príjem je okolo 150 eur a príjem navrhovateľky okolo 3 000 eur mesačne s tým, že poberá navrhovateľka príspevok na deti. Odporca poukazuje na to, že navrhovateľka uvedený príjem dosiahla z hľadiska dlhodobosti trvania pracovného pomeru k jednému zamestnávateľovi, pričom navrhovateľke on sám umožnil vo veľkej miere, aby sa venovala svojmu povolaniu, pretože on sa staral o deti, o domácnosť, varil a podobne. Bez ohľadu na neadekvátnosť výšky stanoveného výživného a príjmu odporcu poukázal na to, že stanovené výživné by mali spotrebovať obe deti vo výške 1 100 eur, pričom 350 eur stanovené výživné od neho, 400 eur je mesačný príspevok a 350 eur by mala platiť aj matka maloletých detí. Ak by bolo výživné súdom stanovené bez ohľadu na majetkové pomery rodiča, tento by nebol schopný výživné v takejto výške hrať.

7. Odporca ďalej v odvolaní namietal, že neboli splnené zákonné podmienky na rozvod, resp., že súd nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevypočul deti a pri zisťovaní majetkových pomerov vychádza z neadekvátnych údajov a podobne. Odporca argumentoval tým, že pochopil, že nie je pre navrhovateľku ekonomicky zaujímavý, a preto podala žiadosť na rozvod, čo však nie je dôvodom na to, aby bolo manželstvo rozvedené. Je toho názoru, že manželské spolužitie má trvať v dobrom aj zlom, teda podľa situácie, ktorá kedy v manželstve nastala. Zároveň poukázal na príslušné ustanovenia Zákona o rodine § 23, § 24 a § 62, podľa ktorých by mal súd pri rozvode postupovať. V danom v konaní neboli bezprostredne vypočuté maloleté deti, pričom vzhľadom na ich vek a rozumové schopnosti sú schopné vyhodnotiť stav a náladu v rodine a v domácnosti. Navrhovateľka sama uviedla, že postupom času sa odporcovi prestalo ekonomicky dariť a vyslovene uviedla, že sa chce rozviesť, pretože odporca nemá dostatok finančných prostriedkov. Teda skutočnou pohnútkou na rozvod zo strany navrhovateľky podľa odporcu je ekonomická situácia odporcu. Ďalej odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie nesprávne vykladá skutočnosť, že odporca je konateľom obchodnej spoločnosti, pričom nie je jej spoločníkom a podiel na zisku má ako spoločník a odporca je len ako konateľ disponuje účtom tejto spoločnosti za účelom úhrady jej záväzkov. Spoločnosť momentálne je v mínusových položkách. Odporca v nepríjemnej atmosfére, ktorá bola na súde uviedol, že má príjem okolo 700 eur mesačne, čo nie je v skutočnosti pravda. Na základe uvedeného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec spolu s právnym názorom vrátiť prvoinštančnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

8. K podanému odvolaniu odporcu sa vyjadrila písomným stanoviskom zo dňa 10.01.2024 navrhovateľka, ktorá argumentovala tým, že skutočnosti, ktoré uvádza odporca v odvolaní nie sú pravdivé. Manželské spolužitie si predstavuje tak, že bez ohľadu na to, že spolu s manželom intímne nežijú, absolútne sa nepodieľa na chode domácnosti, nekomunikuje s manželkou o potrebách rodiny, požíva alkoholické nápoje a pri použití, ktorých slovne urážal manželku tým, že s ňou býva v spoločnej domácnosti, ešte nevytvára zdravé rodinné prostredie pre svoje deti.

Z dokazovania vyplynulo aj podľa prvého stretnutia rodičov z 23.05.2023, že otec neprispieva na výživu maloletých detí z dôvodu, že má s matkou finančný konflikt. Pri stretnutí COCHEM deklaroval príjem 175 eur, pričom nepravidelný príjem z podnikania je približne 850 eur a účastníci sa dohodli na výške výživného 300 eur, ktoré otec pomenoval ako jeho príspevok na bývanie a na nájom bytu, v ktorom žijú. Odporca pokiaľ deklaruje presvedčenie, že len rodina ako zdravá bunka spoločnosti môže postaviť do života nových plnohodnotných jedincov tak, aby staršia generácia mala následne kľudnú a dôstojnú jeseň života, navrhovateľka si pod týmto nepredstavuje vzájomné spolužitie s odporcom, ktorý nekomunikuje ako už uviedla, nežijú spolu intímne, neprispieva na domácnosť, neprispieva na výživu maloletých detí a zarobené peniaze utráca na alkohol. Domov sa vracia v neskorých nočných hodinách, vulgárnymi nadávkami vyvoláva u navrhovateľky strach. Čo sa týka kúpy bytu táto suma 300 000 korún bola hradená z hypotekárneho úveru, ako aj zo stavebného sporenia, ktoré jej poskytli rodičia a zároveň z toho na kúpu bytu uhrádzala prostriedky z vlastných finančných zdrojov. Nie je teda pravdou, že by odporca poskytol 300 000 Sk na zakúpenie bytu, ktorý je napísaný na ňu.

Nakoniec k samotnému postoju odporcu k vzájomnému manželskému spolužitiu nemožno opomenúť ani tvrdenie odporcu, ktorý na tvrdenie navrhovateľky o nadmernom používaní alkoholu na súde uviedol, že je ochotný ho prestať užívať v prípade, ak by sa manželstvo obnovilo. Za pol roka čo sú v rozvodovom konaní však uvedené nepreukázal. Odporcovi boli vždy prednejší kamaráti, pričom navštevuje pohostinské zariadenia, kde sa aktívne venuje hraniu šípok. Na základe skutkového stavu podľa navrhovateľky súd dospel k správne mu záveru, že manželské spolužitie účastníkov je trvalo

rozvrátené a nie je možné obnoviť manželské spolužitie, a teda sú splnené zákonné podmienky na rozvod.

Pokiaľ odporca navrhuje v konaní za účelom skutočného stavu vypočúť maloleté deti, tieto boli vypočuté 19.10.2023 za prítomnosti sudkyne a kolízneho opatrovníka, ako aj psychologičky a na základe ich výpovedí bolo rozhodnuté, že prostredie, v ktorom žijú nie je vhodné na ich zdravý rast a vývin.

Čo sa týka výživného s poukazom na majetkové pomery, kde jeho mesačný príjem je okolo 150 eur a stanovené výživné celkom vo výške 350 eur, poukazuje manželka, že poberá príspevok na deti v súčte 400 eur a taktiež má nadštandardný príjem 3 000 eur. Navrhovateľka uvádza k tomuto, že odporca zjavne opomenul to, že on bol ten, ktorý na informatívnom výsluchu 23.05.2023 deklaroval svoj príjem 175 eur z vlastnej firmy + 850 eur nepravidelný príjem z podnikania. Rovnako potvrdil, že je schopný platiť sumu 300 eur mesačne na výživné. Je osobou samostatne zárobkovo činnou. Zároveň poukázala navrhovateľka na to, že spláca za odporcu ešte aj pôžičku vo výške 20 000 eur, ktorú zobrala ona zo M. M. na svoje meno. Pôžičku spláca vo výške 430 eur mesačne.

Navrhovateľka poukázala na to, že určenie výšky výživného sa stotožňuje so závermi súdu, nakoľko v rozsudku v bodoch 48 až 52 súd zdôvodňuje výdavky na dcéru R., ako aj na syna Y., ktoré preukázala v konaní. V závere svojho vyjadrenia argumentovala tým, že považuje rozhodnutie súdu za správne, logické a odôvodnené, návrh otca na zverenie do spoločnej osobnej starostlivosti považuje nakoniec ako sám aj otec povedal, neplatenie výživného a bývanie v spoločnej domácnosti je stále na náklady manželky. Absentuje tu skutočne úprimný úmysel otca zveriť maloleté deti do spoločnej starostlivosti, čo možno vyvodiť aj zo samotnej výpovede na pojednávaní zo 04.10.202 . Na základe uvedeného navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a zákonný potvrdiť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas s poukazom na ustanovenie § 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) oprávneným subjektom - účastníkom konania, ktorý návrh na rozvod nepodal, vydané bolo v súlade s ustanovením § 359 CSP, proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 1 CSP, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti v súlade s ustanovením § 127 a § 363 CSP, preskúmal rozhodnutie v jeho napadnutej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 CSP, keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že rozsudok v jeho napadnutých častiach je vecne správny.

10. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplní na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím prvej inštancie, pretože bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá. Má za to, že všetky dôvody, ktoré uvádza v odvolaní odvolateľ, vyriešil už súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože tvoria jeden celok.

12. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutočný stav veci. Odvolací súd nenašiel dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu odchýliť. Napadnutý rozsudok považuje odvolací súd za vecne správny, jeho správnosť argumentuje nasledovne.

13. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúmaného rozsudku i argumenty predostreté v odvolacom konaní bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky na dané skutkové okolnosti pre zmenu rozsahu výživného.

14. Odvolateľ nesúhlasí s rozvodom manželstva, pretože považuje dôvody uvedené súdom prvej inštancie za nedostatočne zistené na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu, ako aj nesúhlasí so stanovenou výškou výživného, pretože považuje rozhodnutie vychádzajúce z nedostatočne

zisteného skutkového stavu, pretože nevypočul maloleté deti, nezistil majetkové pomery rodičov a závery súdu o stanovení výšky nemajú základ vo vykonanom dokazovaní poukazujúc na jeho príjem. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky odvolací súd uvádza, že za situácie súdom zisteného skutočného stavu možno konštatovať, že určenie výživného zodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí a súd správne určil výšku výživného, ktorá zodpovedá možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom povinného rodiča, t.j. otca, prihliadnuc na osobnú starostlivosť otca, ako aj osobnú starostlivosť matky, pričom bolo preukázané, že o maloleté deti sa v prevažnej miere stará matka maloletých detí.

15. Zo skutočného stavu zisteného súdom prvej inštancie vyplývajú závery, ktoré uviedol súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje, tak tomu bolo aj čo sa týka dôvodov rozvodu manželstva, ku ktorým súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania výsluchom účastníkov, ich maloletých detí, kolízneho opatrovníka, ako aj listinných dôkazov.

16. Povinnosťou súdu pri určovaní výživného je prihliadať na najlepší záujem dieťaťa, ktorý má relevanciu pri určovaní rozsahu výživného. Každé dieťa má právo mať jasný životný štýl, rastie, potreby sa zvyšujú, je potrebné prihliadnuť pri stanovení výživného aj na možné scenáre rozvoja vývoja dieťaťa a podrobiť to v krátkodobom a dlhodobom horizonte. Výživné znamená, že dieťa dostáva prostriedky a aj príležitosti, aby sa mohlo rozvíjať fyzicky, mentálne, duchovne, sociálnym zdravým, normálnym spôsobom, teda potreby dieťaťa pri stanovení výživného sú vnímané v najširšom slova zmysle a čo v najlepšom jeho záujme. Výživné má slúžiť na zabezpečenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa s cieľom zabezpečiť rozvoj dieťaťa.

17. Zákon o rodine pri rozhodovaní o výške výživného vymedzuje kritériá ako určitý návod pre súd, kombináciou ktorých sa má určiť konkrétna výška výživného. Na strane oprávneného sú to relevantné odôvodnené potreby. Na strane povinného sú to schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumejú sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, získanými skúsenosťami. Pri posudzovaní schopností a možností povinného rodiča sú dôležité jeho reálne zárobné (majetkové) pomery, dané napr. jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovnými skúsenosťami. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že súd vychádzal z týchto zákonných kritérií pri určovaní výšky výživného. V priebehu konania zo strany otca neboli tvrdené a predložené relevantné dôkazy preukazujúce neschopnosť otca plniť výživné vo výške určenej súdom. Je povinnosťou otca, aby objektívne súdu preukázal svoje príjmy a výdaje, svoje majetkové pomery a okruh vyživovaných osôb.

18. Odvolací súd po vyhodnotení zisteného skutočného stavu, vyhodnocujúc námietky otca v podanom odvolaní prijal právny záver, že má za to, že v danom prípade je dôvodné uplatnenie princípu potenciality príjmu otca, nakoľko ako bolo preukázané, jeho príjem je okolo 800 eur mesačne s tým, že túto výšku deklaroval otec sám pri jednotlivých výpovediach pred súdom prvej inštancie. Rozhodným aj pre odvolací súd bolo posúdenie jeho reálnych možností a schopností v prípade, že ako osoba samostatne zárobkovo činná v spoločnosti, v ktorej je konateľom, má možnosť dosahovať vyššie finančné výsledky, než sám participoval vo svojich výpovediach. Rovnako z dôkazov, ktoré boli ním predložené v priebehu dokazovania nie sú zrejmé dôvody, prečo by nemohla spoločnosť v súčasnej dobe, keď nie je obmedzená ani COVIDom, ani nijakým iným spôsobom, dosahovať kladné finančné výsledky. Keďže otec nepreukázal v priebehu konania žiadne dôkazy, ktoré by smerovali k záveru, že nie je v jeho schopnostiach dosahovať iný príjem, a teda nezbavovať sa príjmov bez vážneho dôvodu v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, možno tak v prejednávanej veci vychádzať z otázky možného potencialného príjmu povinného rodiča, ktorý dosahoval v období pred viac ako piatimi rokmi.

Zároveň odvolací súd sa vyjadruje k stanovisku matky, ktorá argumentovala tým, že otec maloletých detí neprispieva na výživu maloletých detí ani za obdobie šesť mesiacov, od kedy sa koná o rozvode a o úprave práv a povinností k maloletým deťom. Čo sa týka hodnotenia dôvodov na určenie výživného, aj odvolací súd je toho názoru, že stanovené výživné bolo určené v súlade so zákonom, a preto odvolanie otca nepovažuje za dôvodné.

19. Takisto pokiaľ konštatoval v odvolacích námietkach otec ohľadom hodnoty bytu, v ktorom doposiaľ žijú v spoločnej domácnosti, tak otec, matka spolu s maloletými deťmi, nepreukázal, že by on sám poskytol matke maloletých detí sumu 300 000 korún na zakúpenie bytu ešte pred uzatvorením manželstva. Uvedené tvrdenie otec maloletých detí nijakým dôkazom nepodložil tak v konaní pred súdom prvej inštancie, ani v odvolacom konaní.

20. Pokiaľ ide o otázku súčasného príjmu a majetkových pomerov povinného, kedy naozaj reálne príjem otca predstavuje sumu okolo 800 eur mesačne je potrebné uviesť, že finančné prostriedky, ktorými otec disponuje momentálne majú dosah aj na určené výživné, nakoľko bolo preukázané, že z finančných prostriedkov, ktoré mal k dispozícii povinný otec, tak ako to skonštatoval aj súd prvej inštancie, mohol stanovené výživné platiť, čo sám otec potvrdil, keď uviedol, že je ochotný platiť 300 eur. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené. Zjednodušene povedané, pokiaľ rodič plánuje zmenu zamestnania, zmenu bydliska alebo počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil a to ani do budúca so zreteľom na predpoklad zvyšujúcich sa potrieb oprávnených detí v súvislosti s ich vekom, rastom a štúdiom.

21. Za daného stavu odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 2 ods. 1 CMP, pričom považoval odvolacie námietky za nedôvodné.

22. Odvolací súd zároveň rozhodol o trovách konania v zmysle ustanovenia § 52CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom 3:0 hlasov (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Podľa § 376 ods. 1 CMP v spojení s § 370 ods. 1 CMP ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, ktorým bola upravená vyživovacia povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).